

► Etimologia [via]: lat. 'véo, via, voha-'; camí, espai que condueix d'un lloc a un altre

EL MOSAIC TERRITORIAL

Per rebuig històric de l'ésser humà i per prioritzar l'urbà sobre els espais naturals, la vegetació i el patrimoni militar de l'illa del Lido estan íntimament lligats.

L'illa de Lido tenia el centre urbà a Malamocco. La resta de l'illa era un sistema dunes on de tant en tant transformats marcat pels "ghebbi" (bàguies) que drenaven amb aigua semisalada de la llacuna les parts agrícoles de l'illa (ori salata).

Es dos forts (de la Serenissima: fort d'Alberoni i fort de San Nicolò) transformen el paisatge amb les seves grans torres i murs antics. Quan la desaparició del fort de Lido i d'Alberoni, la vegetació aprofita aquest nou relleu per instal·lar-s'hi. Amb la creació de les portes i la consegüent sedimentació en aquests dos extrems fan que el desenvolupament tant geològic com dunes convertixin aquests dos extrems en espais naturals (ecosistemes dunes) molt importants.

L'edificació que invadeix el Lido és pensada com a segona residència i gaudi balneari. Així doncs, el teixit de cases unifamiliars (villes colonials) i la destrucció morfològica (l'illa es converteix en un pla contrastant amb la seva geomorfologia dunes natural) el teixit de jardins i espais verds són majors.

CONJUNT D'UNITATS BIOFÍSQUES I PATRIMONIALS

Dunes i tal·lusos
Són els indicadors de les formes geològiques.
Els elements de connectivitat amb la llacuna i mar, creant espais de nova funció i espais colonitzats per plantes pioneres.
Els elements utilitzats en l'emplaçament de les fortificacions.

Sistema hidrogràfic	■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
Vegetació salvatge	■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
Sistemes agrícoles	■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
Vegetació urbana	■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

PROCURAR LA CONTINUITAT I INTERACCIÓ DELS DIFERENTS PAISATGES CULTURALS DEL LIDO

El repte històric de les illes litorals venecianes que es troben entre llacuna i mar sempre ha estat la convivència entre aquests paisatges. A través de la regeneració i activació dels elements característics es pot oferir una interpretació de la complexitat territorial, donant a conèixer l'illa del Lido dins del gran sistema llacunar. Com és possible iniciar la recuperació d'aquestes característiques tan peculiars a través d'una lectura actual i activa dels seus paisatges culturals.

La proposta de la creació d'una via verda i de patrimoni ve donada per la idea del control i revaloració de les estructures arqueològiques i vegetals com a activació de la morfologia i biologia del lloc guiada pels processos naturals, arquitecturals i socials tant locals (el Lido i les seves comunitats) com globals (el sistema llacunar i els processos del mar Adriàtic).

La llacuna de Venècia i les illes circumdants a l'illa de Venècia han deixat de tenir la seva pròpia identitat i funció dins del sistema d'aquesta ciutat metropolitana per esdevenir la perifèria d'aquesta. Aquest és un cas excepcional car l'aigua, la llacuna, és la base del territori, suport per a la mobilitat, accessibilitat i habitabilitat (no la "seua terra" com a la majoria d'altres ciutats metropolitanas), però la problemàtica que s'hi deriva és extrapolable a la situació global de les ciutats metropolitanas.

Ens trobem davant d'una ciutat que pot esdevenir exemple per altres ciutats cosmopolites i de gran interès turístic. Des d'un bon principi, el centre de la ciutat ja era per als vianants, l'energia i els recursos estaven descentralitzats, cada illa tenia la seva pròpia autogestió, els serveis anaven lligats intrínsecament als recursos, cada illa tenia una funció característica, etc.

La ciutat material era producte de la gestió de recursos del propi territori: la construcció peculiar, els materials tan escassos a la regió, etc. Però, a través de la globalització, la cultura de masses, i les noves tecnologies ha perdut totes aquestes qualitats tan buscades a hores d'ara (smart cities) tot i que, llegint aquests nous avanços en diu per retrobar aquestes qualitats, és possible redonar, amb una mirada actual, totes aquestes característiques que fan d'aquesta ciutat, una metrópolis tan exemplar com singular.

La base es troba en la requalificació dels elements i components del paisatge metropolità que es reproduïen al llarg del territori i que han donat un vocabulari característic tan al territori Venetian com a aquesta illa concreta. Dispositius generadors d'un procés de regeneració de sistemes que donin lloc a una forta complexitat territorial. Que ofereixin serveis, que involucri més tipologies socials, siguin compartits per entorns públics i privats, etc. Complexitat com a superposició d'estrats territorials, diversitat. La promoció de les intervencions micro-locales (acupuntura territorial) ja actives o per activar, comptant amb una evolució temporal i la descoberta del territori com a motors del canvi.

